

Đề bài: Em hãy vào vai Mtao Mxây kể lại [chiến thắng Mtao Mxây](#).

Để làm được bài văn này thì các em cần lưu ý khi sử dụng ngôi kể thứ nhất cần làm sao cho tình tiết truyện trở nên sinh động nhưng vẫn phải chính xác thứ tự các tình huống chuyện nhé. Tham khảo dàn ý dưới đây:

I. Dàn ý đóng vai Mtao Mxây kể lại chuyện

1. Mở bài:

- Giới thiệu mình là Mtao Mxây
- Nguyên nhân của toàn bộ câu chuyện là do cướp Hơ Nhị - vợ của Đăm Săn về.

2. Thân bài:

- Diễn biến trận đánh
- Đăm Săn đem tôi tớ đến nhà tôi bao vây.
- Đăm Săn thách đấu, ép bằng được tôi phải ra mặt.
- Tôi không ngờ Đăm Săn lại mạnh mẽ đến vậy, hấn múa khiên thôi mà tôi phải chạy khắp núi rừng. Nhưng nhờ có bộ giáp mà hấn không thể nào đâm được tôi.
- Được trời giúp sức, hấn phá bộ giáp, giết được tôi. Nhìn bản thân trở thành cô hồn dã quỷ mới biết bản thân đã sai lầm.
- Dân làng và tôi tớ của tôi như rắn mất đầu, đi theo Đăm Săn trở về buôn làng.

3. Kết bài:

- Đăm Săn thắng mở tiệc ăn mừng linh đình, trở thành tù trưởng giàu có, danh tiếng lẫy lừng.
- Tôi chỉ là một cô hồn không ai nhớ đến.

II. Văn mẫu đóng vai Mtao Mxây kể lại chuyện

Ta là tù trưởng Mtao Mxây, cũng như bao tù trưởng khác, nhà ta giàu có nhất buôn làng, trâu nhiều, trong ngoài tôi tớ không sao đếm xuể. Những gì mà các tù trưởng hùng mạnh nhất có, ta cũng đều có cả. Nhưng ta lại muốn có được nàng Hơ Nhị người vợ xinh đẹp của Đăm Săn về cho mình.

Bọn gia nhân cũng biết chuyện, một hôm có đưa mách rằng: “Ngày kia, Đăm Săn sẽ cùng tôi tớ lên rẫy, ra sông làm lụng, không ta nhân việc này qua phá buôn hấn.”. Bèn nghĩ cơ hội đã tới, ta bèn kết hợp với Mtao Grur sang cướp phá buôn của Đăm Săn rồi bắt Hơ Nhị về.”. Nhưng

không ngờ, chỉ vì sự nóng vội và đánh giá sai về sức mạnh của hắn, đã khiến ta phải trả giá bằng mạng sống và cơ nghiệp bao năm của mình.

Sau chuyến đi săn trở về, Đăm Săn biết chuyện vợ bị ta bắt đi rồi, ngay lập tức cùng tôi tớ mang gươm giáo sang đòi lại vợ. Đăm Săn cho tôi tớ vây kín nhà ta, voi gầm trước sân, ngựa hí sau nhà, khung cảnh vang dội trong thật uy dũng. Ta không xuống, hấn cứ đứng ở dưới nhà la quát, thách thức ta giao chiến. Cứ mặc hấn khua chiêng, đánh trống, tôi tớ hò hô inh ỏi, ta ở trên nhà điềm nhiên uống rượu, ăn thịt nai rừng. Thấy ta không chịu xuống, hấn đòi lấy cái sàn hiên của nhà ta bỏ đôi, lấy cái cầu thang của ta chẻ ra kéo lửa, hun cái nhà của ta. Biết hấn nói là sẽ làm, ta vội bước ra, lựa lời đường mật khuyên để hấn không đánh lên mới đi xuống.

Ta mang theo chiếc khiên vành to tròn như đầu cú, giắt theo thanh gươm óng ánh như cái cầu vồng. Bước chân ta uy dũng như thần, đôi mắt dữ tợn như sấm như chớp. Thấy ta bước xuống, Đăm Săn khiêu chiến: “- Ngươi múa trước đi, ơ diêng!”. Đâu chịu hạ thấp mình, ta nhường hấn múa trước nhưng hấn không chịu, lại nhường ta. Lập tức, ta rung khiên múa kiếm xông lên. Đăm Săn vẫn đứng đó, tỏ ra điềm nhiên, ngạo mạn, lại còn buông lời chê bai ta múa kêu lạch xạch như quả mướp khô.

Đến lượt Đăm Săn, hấn rung khiên múa. Một lần xóc tới, hấn vượt một đôi tranh. Một lần xóc tới nữa, hấn vượt một đôi lồ ô. Hấn chạy vun vút qua phía đông, vun vút qua phía tây.

Những đường giáo vun vút, sắc lạnh hướng về ta lao tới. Ta chỉ kịp bỏ chạy thoát thân, bước cao bước thấp chạy hết bãi tây sang bãi đông. Dù có thế nào thì Đăm Săn cũng đuổi theo sát nút. Lợi dụng lúc hấn sơ ý, ta vung dao chém phập một cái, nhưng chỉ vừa trúng một cái chèo cột trâu. Đăm Săn thấy thế liền cười nhạo khinh bỉ.

Tức giận, ta bảo Hơ Nhị quăng cho ta một miếng trầu. Nhưng Đăm Săn đã nhanh đớp được miếng trầu. Hấn nhai trầu, sức mạnh của hấn càng tăng lên gấp bội. Ngay lập tức hấn lại rượt đuổi ta. Đăm Săn lại múa. Hấn múa trên cao, gió như bão. Hấn múa dưới thấp, gió như lốc. Chòi lẫm đổ lẫm lóc. Cây cối chết rụi. Khi hấn múa dưới thấp, vang lên tiếng đĩa khiên đồng. Khi hấn múa trên cao, vang lên tiếng đĩa khiên đồng. Khi hấn múa chạy nước kiệu, quả núi ba lần rạn nứt, ba đôi tranh bật rẽ bay tung. Cây giáo thần, cây giáo dính đầy những oan hồn của hấn nhằm đòi ta phóng tới, trúng nhưng không thủng. Hấn đâm vào người ta cũng không thủng. Thủng thế nào được, bộ giáp sắt của ta đâu dễ gì phá nổi. Lấy lại thế thượng phong, ta vung dao tới tấp, quyết chém cho được. Đăm Săn lùi lại mấy bước, cật lực chống đỡ. Cây lao trên tay hấn lố rồ những vết dao.

Đến lúc này, Đăm Săn đã thấm mệt, hấn vừa chạy vừa ngủ gật nhưng kì lạ là ta chẳng thể đuổi kịp hấn. Rồi hất bất chợt bừng tỉnh, chộp ngay cái chày mòn, nhằm ta ném tới. Cái chày lao vút vào ta như từ trên trời chộp xuống. Quá bất ngờ, ta không né kịp, cái chày đập mạnh vào vành tai khiến ta chao đảo, đầu óc choáng váng. Cái giáp của ta đang mặc tức thì rơi loảng xoảng.

Không còn bộ giáp, gươm gãy khiên vỡ, biết chuyện không lành, ta nhanh chóng tháo chạy thoát thân. Ta tránh quanh chuồng lợn, Đăm Săn phá tan chuồng lợn. Ta tránh quanh chuồng trâu, Đăm Săn phá tan chuồng trâu. Hết đường chạy, lại quá mệt mỏi, ta ngã lăn quay ra đất.

Đăm Săn đã đuổi kịp. Sợ Đăm Săn cả giận mất khôn, ta dụ dỗ: “- O diêng, ơ diêng, để ta làm lễ cầu phúc cho diêng một trâu! Ta cho thêm diêng một voi”. Đăm Săn nghe vậy, mắt long lên giận dữ, gầm thét như một con hổ, ngọn giáo sáng loáng trên tay hấn cắm thẳng xuống ngực ta sâu thẳm.

Ta không nghĩ rằng mình sẽ chết, khi thấy thân thể mình không còn lành lặn nữa, bản thân giờ chỉ là một linh hồn thì ta biết mình sai thật rồi. Tại sao lại phải đi cướp vợ người khác. Giờ hối hận cũng đã muộn màng.

Giết được ta, cướp lại được vợ, Đăm Săn kêu gọi tốp của ta dắt trâu, bắt voi, cùng về với hần. Mất tù trưởng, tốp nhà ta như rắn mất đầu, liền đi theo Đăm Săn tìm nơi nương tựa. Hôm ấy, đoàn người đông như bày cà tong, đặc như bày thiêu thân, ùn ùn như kiến mối, lũ lượt kéo theo gót Đăm Săn về làng mới. Cảnh tượng ấy thực ta chưa từng thấy. Thế là Đăm Săn xưa đã mạnh, nay càng thêm giàu có, chiêng lăm la nhiều, trâu, voi đông vô kể.

Về đến làng, Đăm Săn giục tốp đi lấy rượu, bắt trâu để cúng thần, cáo tổ tiên, cầu sức khoẻ cho hần mới đi đánh kẻ thù, bắt tù binh, xéo nát đất đai một tù trưởng nhà giàu về. Rượu bày chén, trâu bày con để dâng thần, hần cầu cho hần được bình yên vô sự, nạn khỏi tai qua, lớn lên như sông nước, cao lên như cây rừng, không còn ai bì kịp. Hôm ấy, nhà Đăm Săn đông nghịt khách, tốp chặt ních cả nhà ngoài. Các khách tù trưởng đều từ phương xa đến chúc mừng và thuận phục.

Từ đấy, danh Đăm Săn vang đến thần, tiếng lừng khắp núi, đông tây đâu đâu cũng nghe danh tiếng Đăm Săn. Từ khắp mọi miền, người ta khiêng rượu, khiêng lợn đến. Cả miền Ê-đê, Ê-ga ca ngợi Đăm Săn là một dũng tướng gan dạ, chắc chết mười cũng không lùi bước. Còn ta, chỉ là một cô hồ đã quý không nơi nương tựa, không ai nhớ đến.

>>Bổ sung: Để ghi nhớ rõ hơn về các tình tiết truyện cũng như diễn biến trận chiến thì các em có thể đọc bài [tóm tắt chiến thắng Mtao Mxây](#)

-/-

Trên đây là bài văn mẫu Đóng vai Mtao Mxây kể lại chuyện chiến thắng Mtao Mxây hay nhất do Đọc tài liệu thực hiện, mong rằng các tài liệu này sẽ giúp ích cho các em để hoàn thiện bài văn của mình.